

Śp. ks. prałat profesor Józef Nowak przyszedł na świat 1 lutego 1952 roku w Niesłuszu (dziś dzielnica Konina). Gdy miał dwa lata, tragicznie przy pracy w kopalni zginął jego ojciec Stanisław. Odtąd utrzymaniem domu i wychowaniem dzieci zajmowała się matka, pani Zofia. Ksiądz Józef miał starszego, nieżyjącego już brata Jerzego oraz młodszą siostrę Zofię i najmłodszego brata Stanisława. W tej bogobojnej rodzinie, za sprawą modlitwy matki dojrzały powołania dwóch jej synów: Józefa i Stanisława.

Nic dziwnego, że w świadectwie moralności do wrocławskiego seminarium można przeczytać: „Józef Nowak pochodzi z dobrej, katolickiej rodziny. (...) Wywiązuje się znakomicie z każdego zadania. Chętnie pomaga w wszelkich pracach w kościele i przy kościele. Często przystępuje do sakramentów świętych”. To właśnie przez życie sakramentalne, zwłaszcza Eucharystię, doświadczył szczególnej bliskości Chrystusa i poszedł za Jego głosem, w 1971 roku wstępując do wrocławskiego seminarium. Świadomość niezasłużonego daru, jakim jest kapłaństwo, przemieniała i formowała serce kleryka, a potem kapłana, skoro na obrazku prymicyjnym znalazły się słowa z Drugiej Księgi Samuela: „Czymże ja jestem, Panie mój, Boże, i czymże jest mój dom, że doprowadziłeś mnie aż dotąd?” (2 Sm 7,18).

Uwaga katechety o tym, że znakomicie wywiązuje się z każdego powierzonego mu zadania sprawdzała się przez całe kapłańskie życie ks. Józefa. Po święceniach przyjętych z rąk ks. bp. Jana Zaręby w dniu 29 maja 1977 roku, został skierowany do pracy jako wikariusz parafii w Lubieniu Kujawskim, a po dwóch latach św. Bartłomieja w Koninie. Rozpoznane talenty muzyczne i – jak czytamy w opinii do święceń kapłańskich – dostrzeżenie odpowiednich walorów, by być kierownikiem i prowadzącym chóry i zespoły muzyczne sprawiły, że w 1978 roku został skierowany na studia z muzykologii na Wydziale Teologii ATK w Warszawie, najpierw łącząc je z pracą parafialną, a od 1980 roku w wymiarze stacjonarnym. Studia magisterskie z wynikiem bardzo dobrym ukończył w 1983 roku. W liście do biskupa wrocławskiego Jana Zaręby ks. prof. Jerzy Pikulik podziękował za przysłanie na studia kandydata, który „złotymi literami zapisał się w pamięci moich współpracowników i studentów”. Po powrocie do diecezji w 1983 roku, ks. Józef Nowak pracował jako wikariusz parafii katedralnej (do 1989 roku), rozpoczynając równocześnie wielką przygodę z Chórem Katedralnym, którego stał się dyrektorem, a następnie podjął zajęcia w Diecezjalnym Studium Organistowskim. Od 1987 roku rozpoczął pracę w seminarium duchownym prowadząc wykłady z kultury muzycznej Kościoła.

Już w 1979 roku, a więc dwa lata po święceniach, mianowany został członkiem Diecezjalnej Komisji Muzyki Kościelnej i pracował w niej nieprzerwanie przez

wszystkie kadencje, ostatnio jako jej przewodniczący. Od 1989 roku natomiast był członkiem Diecezjalnej Komisji Liturgicznej przez wszystkie jej kolejne kadencje. W 1990 roku mianowany został diecezjalnym duszpasterzem pracowników kościelnych, a od 2007 roku rozpoczął pracę jako archiwista Kurii Diecezjalnej Włocławskiej. Za swoją służbę Kościołowi, na prośbę biskupa włocławskiego Bronisława Dembowskiego w 1998 roku otrzymał godność Kapelana Jego Świątobliwości, a w 2015 roku biskup włocławski Wiesław Mering włączył go do grona kanoników gremialnych Prześwietnej Kapituły Bazyliki Katedralnej.